

Besídka

SUPPLEMENT TO "PŘÍTEL LIDU."

"ZÁBAVNÁ PŘÍLOHA PŘÍTELE LIDU."

Číslo 33

Wilber, Neb., dne 14. ledna 1903.

Ročník II.

III.

Hle, krvavý soud—soudu předsedá král
a soudcové vážní zasedli vše opodál ;
jim v okovech vedou sem jinocha smělce,
jenž život byl zachoval své velitelece.

I promluvil král : "Ty bezectné plémě,
tys zlovolně přerušil zákony země,
tys vedral se v šlechtických velmožů kruh
a dechem svým zprzil jsi všecken vzduch!
tys rouhal se zločinně králově stavu
a vyvolal trest sobě na kletou hlavu ;
že's královně dotknul ses bezectnou rukou,
dle práva buď postřízen určenou mukou —

to věztež, jak vás že číst je i ten
Či nasadil z šlechticů vašich kdo žití,
když královně hrozily živlové lití ?
Ját nasadil, ne k vůli královi jměnu,
vždyť učinil bych to i pro sprostou ženu—
leč proto, že vyzval mne svědomí hlas,
že k čestnému činu se naskytl čas.
Však dosti—vy číňte, co zákon vám káže,
zde hlava má, k žití mne nic tu neváže,
avšak abyste dodali slávu své moci,
pošlete do háje k starému otcí,
by nad synem vykonal soud otcův meč !"

"Dost, jinochu, ukončí vzdornou tu řeč,"
král zvolá a z očí mu proud slzí fine,
an ochrance chotí své ku srdci vine.

"Soud přísný svůj výrok ze zákonů vza-
slyš nyní, co přisoudí vkročný ti král:
zde klekni a vstaníš co svobodný muž,
co rytíř a šlechtic a dále mi služ—

Nuž, soudci, co psáno v zákonu jest ?"—
Král pravil a odpověď zní : "Smrti trest."

Tu na slova ta jinoch brdě se vzpřimí :
"Vy pánové snďte jen nad činy mými !
Já nehledám života, smrt je můj cíl,
kdo smrt mi dá, z hanby mne osvobodil !
Však hanba že tíží katova syna,
jest jedině vašich zákonů vina—
či zavínil hanbu, již nésti má, kat f
či Bůh sám zákony vaše vám klad' ?
Smrt vyřknete vy—kat vykoná soud,
vy hlava—on poslušný těla je oud ;
od vás-li se nevyřkne života ztráta,
pak nerřeba meče vám, netřeba kata !
Byť do spolku vám bych byl nepřítel vhod,

kdo za blaho bližního v obět dá sebe,
ten obdržel šlechtictví dávno již s nebe !"

A za sloupem ukryta královna stojí,
vuk se zlatým přetěžkým v ruce má svoji ;
však slyševši ochrance ohnivá slova
choť králová bezvolně meče svůj schová.

I přiskočí blažená k ochrance svému
a podává vlastní svůj prsteneček jemu ;
"Nos památku tu na můj blažený den,
jimž svobody's nabyl a celý tvůj kmen."

"A nikdo mu nevzpomeň z velmožů z háje"
král komonstvu praví—"že katův byl syn—
a na vždy za jeho šlechtěný čin
stůj při trůnu potomstvo Kmotrovo s Háje.

10
i bez

RU.

střte od
látek.
vrtením

oněvadž
erstvého

i 10 prec.

o všecky
y a jiné
b.
inu.

lé a te-

nost die

ovětrání.
řjemně-

ajfel čer-

ráce ho-

ěním.

ukládá-

ch míst

nic.

ldob.

etřování

ročně.

perator

L

ek

Věnujte

zajisté

g

2,

ant,

lické a

ručí.

lopište

IRA

VEB